

gang Jubilaren kom, ledsaget af Næstformanden.

Idet Fløjddørene aabnedes for dem, intonerede Klaveret, og to smaa Pager i violette Fløjlsdragter og med brændende Kærter i Hænderne skred ind i Salen foran Hædersgæsten, som førtes ved Næstformandens Arm. Medens de langsomt nærmede sig det Højsæde, som ventede Jubilaren midt paa Salens Længdevæg, bruste følgende Sang fra den ventende Forsamling dem hilsende imøde.

Graanede Gæst,

Elskede Hovding, velkommen til Fest!
Hjærternes Kongsporte vide opspringer,

Hør, som med Harpen i Luften det
klinger:

Fælle i Striden! Moder i Fred!

Vaar og Solskin bringer Du med.

Under Sangen havde Hædersgæsten taget Plads. Paa hver Side af hendes Stol plantede Pagerne deres Kærter og blev staaende der for at være til hendes Opvartning. Paa Væggen bagved Højsædet var Dansk Kvindesamfunds Banner ophængt. Lige overfor, dog i nogen Afstand, stod et hvidduget Bord, hvorpaa firsindstyve brændende Lys dannede et Ottetal og et Nul, adskilte ved et stort Overflødhedshorn.

Efter at Næstformanden havde budt Jubilaren velkommen, opfordrede hun Gæsterne til at sprede sig i Lokalet og forsyne sig af de fremsatte Forfriskninger, Sandwich, The, Kage og senere Kransekage og Frugtbowl. Sidst paa Aftenen Kaffe.

En halv Timestid efter samledes man igen om Jubilaren i Festsalen, og Næstformanden oplæste den Festtale, som Formanden havde skrevet og skulde have holdt. Derefter talte *Jutta Bojsen Møller* under stort Bifald, og efter hende Dr. *Eli Møller*. Endelig paa „Kvinden og Samfundet“s Vegne Redaktøren *Gyrithe Lemcke*, og paa Kø-

benhavnskredsens Vegne Kredsens Næstformand *Thora Knudsen*. Disse Taler findes gengivet andet Sted her i Bladet.

Desuden talte Formand i Vestreorganisationen *Poul Roed*, *Briet Asmundsen* fra Island, *Magdalene Lauridsen*, Sorø, Landinspektør *Frede Møller* — paa Børnernes Vegne —, Pastor *Jensen*, Søllerød, og *Henni Forchhammer*.

Ind imellem Talerne sang man efterstaaende tre Sange, skrevne til Festen.

Nu fulgte Aftenens Overraskelse, en Fremstilling i Lysbilleder af Jubilarens Liv og Virken, ledsaget af en versificeret Tekst, forfattet af *Christine Møller* og fremsagt af *Asta Iversen*.

Smukke og morsomme Billeder gled afvekslende henover det hvide Lærred. Gamle, mosgroede Præstegaarde, Familiegrupper, Højskoler, set udvendig og indvendig, „Mor Jutta“, som kører paa Cykle til Himmelbjergsfesten 1915, Kvindernes Valgretstog, „Mor Jutta“, som raaber: „Grundloven leve“ fra Folketingets Tilhørerloge, tegnet og skænket til Dansk Kvindesamfund af *Kunstneren Rasmus Christiansen*.

Det sidste Billede viste Jubilaren midt i Blomsterfloret i sin Stue paa selve Fødselsdagen. Billedet er fotograferet af Dansk Kvindesamfunds trofaste frivillige Hjælpere Hoffotograferne *Julie Laurberg* og *Franciska Gad*. Dette Firma havde ogsaa udført Lysbillederne og med sin sædvanlige Rundhaandethed skænket disse til D. K.s Arkiv.

Under levende Bifald sluttede dette sidste Punkt af Aftenens Program. Men udenfor Programmet fulgte endnu et Optrin, maaske det allerskønneste, affødt af en pludselig, lykkelig Indskydelse som det var, og derfor Udtryk for den Stemning, som beherskede alle.

Omgiven af sine Børn, Svigerbørn og Børnebørn, sad *Jutta Bojsen Møller* i sit Højsæde, og forbi

hende drog i Procession alle Festens Deltagere, to og to med Paa-skeliljer i Hænderne, som de i forbigaaende med en dyb Bøjning lagde i hendes Skød.

De firsindstyve Lys var nedbrændte, men Kærterne vel Højsædets Sider straaede endnu, og i Lyset af deres Flammer sad lykkesmilende den gamle Kvinde, hvis Navn skal bære Dansk Kvindesamfunds Gerning videre til kommende Slægter; om hende stod hendes Børn som en taknemlig Kærlighedsvagt, og i hendes Favn laa som en rig, overdaadig Høst alle Festens gyldne Liljer.

Astrid Stampe-Feddersens Tale.

Halvfjerdsindstyve er Støvets Aar, de stolteste Strid og Møje, om firsindstyve en Kæmpe naar, des mere han har at døje.

Vi har her blandt os en Kæmpe, der har naaet de 80 Aar! Hun har ogsaa prøvet Strid og Møje, men hun kan se tilbage paa et rigt Liv, og hun har udrettet meget i Livet.

Hvad hun har udrettet som Moder for en stor Flok ypperlige, dygtige Børn, og hvad hun har udrettet i Folkehøjskolens Tjeneste, tilkommer det ikke mig at takke for, og den Tak har sikkert ogsaa lydt fuldtoneende til hende igaar paa hendes egentlige Festdag.

Men Dansk Kvindesamfund har ogsaa en varm og inderlig Tak at bringe hende! I 16 Aar var hun D. K.s Formand og prægede det med sin lyse, vennesele Maade at færdes iblandt os paa, og hun gav D. K. dets ægte danske folkelige Karakter. Hun aabnede altid Møderne med en Sang, og gjorde D. K.s Medlemmer til et syngende Folk, og Sangen er en uvurderlig Skat, thi, som B. Bjørnson siger, „Sangen forener, idet den forsoner kamplystne Kræfter i samstemmig Trang“, og, det er mit Haab, at aldrig maa Sangen dø i D. K. Var der end stundom Uenighed iblandt os — hun forstod at samle de stridende og faa os til at føle os som et. Hendes moderlige Væsen skaffede hende i D. K. Navnet „Mor Jutta“, som hun endnu bærer. —